

အတိုက်အခံအတားအဆီးများကြားမှဦးဆောင်ခြင်း

ဇေရုဗဗေလထံမှရရှိသောခေါင်းဆောင်မှု

Rev. Ngeng Chhuana

အကျဉ်းချုပ် မိတ်ဆက် - ယေရှုရှလင် ဗိမာန်တော်ကို ပြန်လည်တည်ဆောက်ခြင်း

ဗာဗုလုန်ကျွန်ဘဝမှ လွတ်မြောက်ပြီးနောက်၊ ပေရသိမ်းကြီး ကုရုသည် ယုဒလူတို့ကို ယေရှုရှလင်မြို့သို့ ပြန်သွား၍ ဗိမာန်တော်ကိုပြန်လည်တည်ဆောက်ခွင့်ပေးခဲ့သည်။ ဒေဝိဒ်မင်း၏အနွယ်ဖြစ်သူယုဒမြို့ဝန် **ဇေရုဗဗေလ** သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း **ယောရှု**နှင့်အတူ ဤပြန်လည်ပြုပြင်ရေးလုပ်ငန်း၏ အဓိက ခေါင်းဆောင် ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ပြန်လည်တည်ဆောက်ရေးကို ခရစ်တော်မပေါ်မီ (ဘီစီ) ၅၃၈ ခန့်တွင် စတင်ခဲ့ပြီး၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ကို ရှေးဦးစွာ ပြန်လည်ပြင်ဆင်ခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက် ဗိမာန်တော်၏ အခြေမြစ်ကို ချခဲ့သော်လည်း ပြင်းထန်သော ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုခြင်းများနှင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသဖြင့် အလုပ်သည် နှစ်ပေါင်းများစွာ ရပ်ဆိုင်းသွားခဲ့ရ၏။ သို့သော် ပရောဖက် **ဟဂ္ဂဲ** နှင့် **ဇာခရိ** တို့၏ ဟောပြောအားပေးမှုကြောင့် လူတို့သည် လုပ်ငန်းကို ပြန်လည်စတင်ခဲ့ကြသည်။

ဒါရိမင်းကြီးလက်ထက် ခရစ်တော်မပေါ်မီ (ဘီစီ) ၅၁၆ ခန့်တွင် ဗိမာန်တော် တည်ဆောက်ခြင်း ပြီးစီးခဲ့သည်။ ထိုဗိမာန်တော်ကို **ဒုတိယဗိမာန်တော်** ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။ အဓိကကျမ်းပိုဒ်များ - ဇေရုမုတ်စာ ၁-၆၊ ဟဂ္ဂဲအနာဂတ္တိကျမ်း ၁-၂၊ ဇာခရိအနာဂတ္တိကျမ်း ၁-၈။ အဓိကသင်ခန်းစာ - ပျက်စီးသွားသောအရာများကိုပြန်လည်ပြုပြင်ရန် ဘုရားသခင်သည် ဇေရုဗဗေလကို အသုံးပြုတော်မူခဲ့ပြီး၊ ထိုအမှုတော်သည် **“ဗိုလ်ခြေအားဖြင့်မဟုတ်၊ အင်အားအားဖြင့်မဟုတ်၊ ငါ့ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်”** ပြီးစီးလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း မိမိ၏ လူတို့အား သတိပေးဖော်ပြခဲ့သည် (ဇာခရိ ၄:၆)။

ခေါင်းဆောင်မှုဆိုသည်မှာ အခြေအနေများ သာယာချောမွေ့နေချိန်တွင် မဟုတ်ဘဲ တိုးတက်မှု နှောင့်နှေးခြင်း၊ အတိုက်အခံ ပြင်းထန်ခြင်းနှင့် လူထု စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းနေချိန်များတွင်သာ အစစ်ဆေးခံရလေ့ရှိသည်။ ယေရှုရှလင်မြို့ရှိ ဗိမာန်တော်ကို ပြန်လည်တည်ဆောက်ရာတွင် ဇေရုဗဗေလ၏ ခေါင်းဆောင်မှုသည် ခက်ခဲသော ကာလများအတွင်း ခေါင်းဆောင်များအနေဖြင့် သစ္စာရှိစွာနှင့် ထိရောက်စွာ မည်သို့ရပ်တည် နိုင်ကြောင်းအား ကောင်းသောစံနမူနာတစ်ခုကိုပြသနေသည်။

ဂျူးလူမျိုးများသည် ဗာဗုလုန်သို့ပုန်းဘဝမှ ပြန်လာပြီးနောက် ဇေရုဗဗေလသည် ဗိမာန်တော် ပြန်လည်တည်ဆောက်ရေးကို ဦးဆောင်ရန် တာဝန်ပေးအပ်ခြင်း ခံခဲ့ရသည်။ ဤတာဝန်သည် ဝိညာဉ်ရေးအရ အရေးပါပြီး လူအများအာရုံစိုက်ရာ ဖြစ်သကဲ့သို့ အလွန်ပင် စိန်ခေါ်မှုကြီးမားလှသည်။ ဇေရုမုတ်စာ၊ ဟဂ္ဂဲအနာဂတ္တိကျမ်းနှင့် ဇာခရိအနာဂတ္တိကျမ်းတို့တွင် ဖော်ပြထားသော ဖြစ်ရပ်များသည် ယနေ့ခေတ် ခေါင်းဆောင်များအတွက်

ဆီလျော်ဆဲဖြစ်သည့်အခြေခံမူများကိုဖော်ပြနေသည်။

ရှင်းလင်းသောရည်မှန်းချက်ရှိရုံဖြင့်အတိုက်အခံများကို မတားဆီးနိုင်

ဇေရုဗဗေလသည် ဘုရားသခင်ခွင့်ပြု ထားသော အလုပ်ကို လုပ်ဆောင်နေခြင်းဖြစ်သော်လည်း အတိုက်အခံများ ချက်ချင်းဆိုသလို ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။ ရန်သူများသည် လူထုကို စိတ်ဓာတ်ကျစေရန်ပြုလုပ်ခဲ့ပြီး တည်ဆောက်သူများကို ခြိမ်းခြောက်ခြင်း၊ စွပ်စွဲချက်များ ပြုလုပ်ခြင်းနှင့် နောက်ဆုံးတွင် ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်း ရပ်တန့်သွားစေရန်ပါရှုန်းအာဏာပိုင်များကိုနားချခဲ့ကြသည်(ဇေရုဗ:၁-၂၄)။

ခေါင်းဆောင်များသည် တစ်ခါတစ်ရံတွင် ပြင်းထန်သော ခုခံမှုများနှင့် ကြုံတွေ့ရပါက မိမိတို့ လမ်းကြောင်းမှား ရွေးချယ်မိပြီဟု ယူဆတတ်ကြသည်။ ဇေရုဗဗေလ၏ အတွေ့အကြုံက ထိုသို့မဟုတ်ကြောင်း သင်ကြားပေးပါသည်။ အဓိပ္ပာယ်ရှိသောတိုးတက်မှုများ ရရှိနေသောကြောင့်သာလျှင် အတိုက်အခံများ ပေါ်ပေါက်လာခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်။

ပညာရှိသော ခေါင်းဆောင်များသည် မှန်ကန်သော စိုးရိမ်ပူပန်မှုများကို ဂရုတစိုက် နားထောင်သင့်သော်လည်း အပြုသဘောဆောင်သော ဝေဖန်မှုနှင့်တမင်ရည်ရွယ်သော အဖျက်သဘော နှောင့်ယှက်မှုများကို ခွဲခြားသိမြင်ရမည်။ ၎င်းတို့သည် အနုတ်လက္ခဏာဆောင်သော အသံတိုင်းက မိမိတို့၏ ရည်မှန်းချက်လမ်းကြောင်းကို လွှမ်းမိုးခွင့်မပြုသင့်ပါ။

ခေါင်းဆောင်မှုတွင်ဆုတ်ယုတ်မှုများပြီးနောက်ခွဲရှိမှုလိုအပ်သည်

အတိုက်အခံများကြောင့် ဗိမာန်တော်စီမံကိန်းသည် နှစ်ပေါင်းများစွာ ရပ်တန့်သွားခဲ့သည်။ ၎င်းသည် ယာယီအနှောင့်အယှက်တစ်ခုမျှသာ မဟုတ်ဘဲ ရေရှည်မလှုပ်ရှားနိုင်တော့သည့် ကာလတစ်ခု ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ပရောဖက် ဟဂွဲနှင့် ဇာခရိတို့မှတစ်ဆင့် ဘုရားသခင်သည် ဇေရုဗဗေလနှင့် လူထုကို အလုပ် ပြန်လည်စတင်ရန် ဆော်သြခဲ့သည်။ ဇေရုဗဗေလသည် ပြင်ပအခက်အခဲများအားလုံး မပြေလည်သေးမီမှာပင် လုပ်ငန်းကို ပြန်လည် စတင်ခြင်းဖြင့်တုံ့ပြန်ခဲ့သည်(ဇေရုဗ:၁-၂)။

ရင့်ကျက်သော ခေါင်းဆောင်မှု၏ လက္ခဏာတစ်ခုမှာ ပြန်လည်စတင်လိုစိတ်ရှိခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ခေါင်းဆောင်များသည် နှောင့်နှေးမှုများ၊ မအောင်မြင်သော အစီအစဉ်များ၊ ဆုံးရှုံးသွားသော အရှိန်အဟုန်များနှင့် စိတ်ပျက်ဖွယ် ရလဒ်များကို ကြုံတွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။ အရေးကြီးသော မေးခွန်းမှာ ဆုတ်ယုတ်မှုတစ်ခု ဖြစ်ပွားခြင်း ရှိမရှိ မဟုတ်ဘဲ၊ ခေါင်းဆောင်သည်ထိုဆုတ်ယုတ်မှုတွင်ပိတ်မိနေမည်လားဆိုသည့်အချက်ဖြစ်သည်။

နှောင့်နှေးသွားသော ရည်မှန်းချက်တစ်ခုသည် စွန့်လွှတ်လိုက်ရသော ရည်မှန်းချက်တစ်ခု ဖြစ်သွားရန်မလိုပါ။

ခေါင်းဆောင်များသည်လွဲမှားနေသောဦးစားပေးမှုများကိုဖြေရှင်းရမည်

လုပ်ငန်း နှောင့်နှေး နေစဉ်အတွင်း ဗိမာန်တော်သည် မပြီးမစီး ပျက်စီးနေဆဲဖြစ်သော်လည်း လူထုမှာမူ မိမိတို့၏ကိုယ်ပိုင်နေအိမ်များတွင်သာအာရုံစိုက်လာကြသည်။ ဟဂွဲက ၎င်းတို့အား “ဤအိမ်တော်သည် ပျက်စီးလျက်ရှိစဉ်တွင်၊ သင်တို့သည် ပျဉ်ပြားမိုးသောအိမ်တို့၌ နေရသောအချိန်ဖြစ်သလော” ဟုတိုက်ရိုက် သတိပေးခဲ့

သည်(ဟဂ္ဂဲ၁:၄)။

ဤသည်မှာ ဆောက်လုပ်ရေးဆိုင်ရာ ပြဿနာသက်သက် မဟုတ်ဘဲ ဦးစားပေးမှု လွဲမှားခြင်းဆိုင်ရာ ပြဿနာ ဖြစ်သည်။ ထိရောက်သော ခေါင်းဆောင်များသည် မြင်သာမှုမရှိသောလုပ်ရှားမှုများ၏ နောက်ကွယ်ရှိ စစ်မှန်သောအကြောင်းရင်းကို ဖော်ထုတ်တတ်ကြသည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် မဟာဗျူဟာ မရှင်းလင်းသောကြောင့် လူတို့သည် တိုးတက်မလာခြင်းဖြစ်သည်။ အခြားအချိန်များတွင်မူ ကြောက်ရွံ့မှု၊ သက်သောင့်သက်သာ နေလိုမှု၊ အာရုံလွဲမှားမှု သို့မဟုတ် ကိုယ်ကျိုးရှာမှုတို့သည် ရည်မှန်းချက်အပေါ် ထားရှိသောကတိကဝတ်ကို အစားထိုးသွားတတ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဇေရုဗဗေလ၏ တာဝန်မှာ လုပ်သားများကို စုစည်းရန် သက်သက်မဟုတ်ပေ။ လူထုအား ၎င်းတို့၏ ဝိညာဉ်ရေးဆိုင်ရာ ရည်ရွယ်ချက်ကို ပြန်လည်ရှာဖွေတွေ့ရှိစေရန်လည်း ကူညီပေးခဲ့ရသည်။ ခေါင်းဆောင်မှုဆိုသည်မှာ လူတို့၏ နေ့စဉ်ကြိုးပမ်းမှုများကို ပိုမိုကြီးမားသော ရည်မှန်းချက်နှင့် အစဉ်မပြတ် ပြန်လည်ချိတ်ဆက်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။

ကြီးမြတ်သောခေါင်းဆောင်များသည်သေးငယ်သောအစပြုခြင်းများကိုမထိမဲ့မြင်မပြုကြ

အသိုက်အဝန်းအတွင်းရှိ သက်ကြီးရွယ်အိုအချို့သည် ရှော့လမုန်မင်းကြီး၏ ခမ်းနားထည်ဝါသော ဗိမာန်တော်ကို မှတ်မိနေကြသည်။ ဗိမာန်တော်သစ်၏ အခြေမြစ်ကို မြင်သောအခါ ယခင်ရှိခဲ့ဖူးသောအရာနှင့် နှိုင်းယှဉ်လျှင် သေးသိမ်နေသဖြင့်ငိုကြွေးခဲ့ကြသည်(ဇေရုဗ:၁၂၊ဟဂ္ဂဲ:၃)။

ဇေရုဗဗေလသည် မိမိတို့၏ လက်ရှိအစပြုမှုကို ကျော်ကြားခဲ့သော အတိတ်ကာလနှင့် နှိုင်းယှဉ်နေကြသည့် လူထုကိုဦးဆောင်ခဲ့ရသည်။ ထိုသို့နှိုင်းယှဉ်ခြင်းသည် စိတ်ဓာတ်ကို အလွယ်တကူ ပျက်ပြားစေနိုင်သည်။ ခေါင်းဆောင်များသည်လည်းဤစိန်ခေါ်မှုနှင့် မကြာခဏရင်ဆိုင်ရလေ့ရှိသည်။ အဖွဲ့အစည်းသစ်တစ်ခုသည် တည်ထောင်ပြီးသား အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုနှင့် နှိုင်းယှဉ်ခံရနိုင်သည်။ ပြန်လည်တည်ဆောက်ရေး ကြိုးပမ်းမှုတစ်ခုသည် ယခင်အောင်မြင်မှုများနှင့် နှိုင်းယှဉ် အကဲဖြတ်ခံရနိုင်သည်။ အစောပိုင်း တိုးတက်မှုများသည် နောက်ဆုံး မျှော်မှန်းချက်နှင့်နှိုင်းယှဉ်ပါကမပြောပလောက်ဟုထင်ရနိုင်သည်။

ဘုရား သခင် ၏ သတင်းစကားမှာ ရှင်းလင်းပါသည်- “အမှုငယ်သောအရာကို မထိမဲ့မြင်ပြုသောသူကား အဘယ်သူနည်း” (ဇာခရိ ၄:၁၀)။ ကျန်းမာသော ခေါင်းဆောင်များသည် အနည်းငယ်မျှသာ ဖြစ်ပုံရသည့်တိုင် စစ်မှန်သော တိုးတက်မှုကို အသိအမှတ်ပြု ချီးကျူးကြသည်။ အခြေမြစ်များသည် ခမ်းနားထည်ဝါမှု မရှိသော် လည်း ၎င်းတို့မပါဘဲ မည်သည့်ရေရှည်တည်တံ့သောအရာကိုမျှ မတည်ဆောက်နိုင်ကြောင်း ၎င်းတို့ နားလည်ကြသည်။

ခေါင်းဆောင်မှုသည်ကိုယ်ပိုင်ခွန်အားထက်သာလွန်သည်

ဇေရုဗဗေလအားပေးအပ်ခဲ့သောအထင်ရှားဆုံးသတင်းစကားမှာ- “ဗိုလ်ခြေ အား ဖြင့် မဟုတ်၊ တန်ခိုးအားဖြင့် မဟုတ်၊ ငါ့ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်ဖြစ်လိမ့်မည်”(ဇာခရိ၄:၆)။ ဇေရုဗဗေလ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသော တာဝန်သည် နိုင်ငံရေးဩဇာ၊ လူ့ခွန်အား သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင်စွမ်းရည် သက်သက်ဖြင့် မပြီးမြောက်နိုင်သော တာဝန်ဖြစ်သည်။ သူသည် ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်ကိုလိုအပ်ခဲ့သည်။ ဤအခြေခံမူသည် ခေါင်းဆောင်များကို မာနထောင်လွှားခြင်းနှင့်

စိတ်ပျက်အားလျော့ခြင်း နှစ်မျိုးစလုံးမှ ကာကွယ်ပေးသည်။ မာနက “အရာရာတိုင်းသည် ငါ့စွမ်းရည်အပေါ် မူတည်သည်” ဟု ပြောတတ်ပြီး၊ စိတ်ပျက်အားလျော့မှုကမူ “ငါ့မှာ ဆက်သွားဖို့ စွမ်းရည်မလုံလောက်တော့ဘူး” ဟု ဆိုတတ်သည်။ ယုံကြည်ခြင်းကမူ ခေါင်းဆောင်များသည် မိမိတို့ထက် သာလွန်ကြီးမားသော တန်ခိုးတော်ကို အမှီပြုရင်းကြိုးစားအားထုတ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်းအသိအမှတ်ပြုသည်။

ကျွမ်းကျင်မှု၊ အစီအစဉ်ဆွဲမှုနှင့် စည်းကမ်းရှိမှုတို့သည် အရေးကြီးသော်လည်း ဝိညာဉ်ရေးရာ မှီခိုအားထားမှုကို အစားမထိုးနိုင်ပါ။ ခရစ်ယာန် ခေါင်းဆောင်မှုဆိုသည်မှာ ခေါင်းဆောင်သည် မည်မျှစွမ်းဆောင်နိုင်ကြောင်း သက်သေပြခြင်း မဟုတ်ဘဲ၊ သစ္စာရှိစွာ နာခံမှုမှတစ်ဆင့် ဘုရားသခင် မည်သို့ပြီးမြောက်စေနိုင်သည်ကို သက်သေပြခြင်းဖြစ်သည်။

ခေါင်းဆောင်များအတွက်အားပေးသောအသံများလိုအပ်သည်

ဇေရုဗဗေလသည် တစ်ကိုယ်တည်း ဦးဆောင်ခဲ့ခြင်း မဟုတ်ပေ။ ဟဲဂွဲနှင့် ဇာခရိတို့သည် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ဟောပြောခဲ့ကြပြီး၊ လူထုကို စိန်ခေါ်နှိုးဆော်ကာ ၎င်းတို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကို ခိုင်ခံ့စေခဲ့ပြီး ပြန်လည်တည်ဆောက်ရေး ကြိုးပမ်းမှုကို အားပေးခဲ့ကြသည်။ ၎င်းတို့၏ အမှုတော်ဆောင်မှုသည် ခေါင်းဆောင်ရာအသိုက်အဝန်းတစ်ခုလုံးကိုပါအသစ်တဖန်ဖြစ်စေခဲ့သည်။

ခေါင်းဆောင်တိုင်းတွင် အမှန်တရားကို ပြောဆိုမည့်သူ၊ မှန်ကန်သော အမြင်သဘောထားကို ပြန်လည်ပေးစွမ်းမည့်သူနှင့် အားပေးကူညီမည့်သူများ လိုအပ်သည်။ တစ်ကိုယ်တည်း သီးခြားဖြစ်နေခြင်းသည် ခေါင်းဆောင်များကို စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းစေပြီး ဆုံးဖြတ်ချက် မှားယွင်းစေရန် အားနည်းစေသည်။ ထို့ကြောင့် စွမ်းဆောင်ရည်ရှိသော ခေါင်းဆောင်များသည် ယုံကြည်စိတ်ချရသော အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်များကို ကြိုဆိုကြပြီး အခြားသူများ၏အကြံပြုတည့်မတ်မှုကိုခံယူကြသည်။

၎င်းတို့သည် ကိုယ်တိုင်လည်းအားပေးသော အသံများဖြစ်လာစေရန်သင်ယူကြသည်။ ခေါင်းဆောင်က ဤလုပ်ငန်းသည် အဘယ်ကြောင့် အရေးပါကြောင်း သတိပေးပြီး ၎င်းတို့၏ ပါဝင်ကူညီမှုသည် တန်ဖိုးရှိကြောင်း အာမခံသောအခါလူတို့သည်မကြာခဏခွန်အားသစ်ရရှိတတ်ကြသည်။

သစ္စာရှိသောခေါင်းဆောင်မှုသည်လုပ်ငန်းကိုပြီးဆုံးတိုင်ရောက်စေသည်

အတိုက်အခံပြုမှု၊ နှောင့်နှေးမှု၊ အရင်းအမြစ် ကန့်သတ်ချက်များနှင့် စိတ်ပျက်အားလျော့မှုများ ရှိနေလင့်ကစား ဗိမာန်တော်ကို အောင်မြင်စွာ တည်ဆောက်ပြီးစီးခဲ့ပြီး ဝမ်းမြောက်စွာ ဆက်ကပ်အပ်နှံနိုင်ခဲ့သည် (ဧဇေ ၆:၁၄-၁၆)။ ဤရလဒ်သည် ဘုရားသခင်၏ လမ်းပြမှု၊ ပရောဖက်များ၏ အားပေးမှု၊ အစိုးရ၏ ထောက်ပံ့မှုနှင့် လူထု၏ အသစ်တဖန်နာခံမှုတို့ပေါင်းစပ်မှုမှတစ်ဆင့်ထွက်ပေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ဇေရုဗဗေလ၏ အောင်မြင်မှုသည် အခက်အခဲများကို ရှောင်လွှဲနိုင်ခဲ့ခြင်းကြောင့် မဟုတ်ဘဲ ထိုအခက်အခဲများ ကြားမှသစ္စာရှိစွာ ဆက်လက်ရပ်တည်ခဲ့ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။

ဤသမိုင်းကြောင်းသည် ခေါင်းဆောင်များအား ရည်မှန်းချက်ကို ရှင်းလင်းစွာ ထားရှိရန်၊ လွဲမှားနေသော ဦးစားပေးမှုများကို ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းရန်၊ သေးငယ်သော အစပြုမှုများကို တန်ဖိုးထားရန်၊ အားပေးမှုများကို လက်ခံ ရန်နှင့် ဆုတ်ယုတ်မှုများပြီးနောက် ဇွဲရှိရှိ ဆက်လက်ရပ်တည်ရန် သင်ကြားပေးပါသည်။ အရေးအကြီးဆုံးမှာ ရေရှည်တည်တံ့သော အောင်မြင်မှုသည် လူစွမ်းအားသက်သက်ဖြင့်သာ ရရှိနိုင်သည်မဟုတ်ကြောင်း ခရစ်ယာန် ခေါင်းဆောင်များကိုသတိပေးနေခြင်းဖြစ်သည်။

ခေါင်းဆောင်များသည် ဘုရားသခင်ကို ကိုးစားကာ မွန်မြတ်သော ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုအတွက် လူထုကို စည်းရုံး လှုံ့ဆော်ပြီး အတိုက်အခံများကြားမှ ဆက်လက်လုပ်ဆောင်သောအခါ တောင်ကြီးများသည် ညီညာသော မြေပြန့် ဖြစ်လာနိုင်ပြီး မပြီးဆုံးသေးသော တာဝန်များကိုလည်း အောင်မြင်စွာ အဆုံးသတ်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။

KingdomLearn